

HOMILIE 21 JUNI 2020

Beeld je even in: ik hou een enquête onder jullie en ik peil naar die zaken waarvoor je angst hebt... Er zou wellicht een heel gamma aan antwoorden volgen van grote en kleine bedreigingen in ons leven. Angst voor wat we hebben en wat we dreigen te verliezen. Veel van die angsten proberen we te overwinnen door ons te verzekeren.

Met een gezonde portie angst is niks mis: de voorzichtige reflex heeft ons als menselijke soort vooruit gebracht.

Maar angst kan ook verlamrend werken. Als mensen een overdreven angst hebben voor de andere, het verkeer, voor ziekte en dood, voor werkloosheid, voor oorlog, voor al wat of wie vreemd is, dan zijn mensen in staat het slechtste in zichzelf naar boven te laten komen. De afgelopen weken hebben we daar wel wat voorbeelden van gezien.

Dan lijken Jezus' woorden vandaag dat we niet bevreesd moeten zijn wel bestemd voor een planeet die niet de onze is...

Jezus kende nochtans ook angst, niks menselijks was Hem vreemd. De avond voor zijn lijden en dood omklemde angst ook zijn hart. Maar weten dat Jezus angst had is één ding, belangrijker is hoe Hij ermee omgaat.

Jezus stelt ons vandaag gerust: tot drie keer toe zegt Jezus ons dat we niet bang moeten zijn. Dat is geen oproep vanuit het evangelie om onbesuisd in het leven te staan, maar wel een oproep om onze angst om te buigen in vertrouwen. Geen focus op uiterlijke zorg of bescherming, maar een innerlijke houding, een vrije keuze om in Jezus' voetsporen te treden van een zichzelf gevende liefde.

Gelovend dat God ons in en doorheen Jezus blijvende inspiratie biedt om te getuigen van deze liefde in de wereld vandaag, niet met woorden maar met daden deze liefde te verkondigen.

Dat vraagt een engagement van ons, erop vertrouwend dat God voltooit wat Hij in ons begint.

"Elk haar op uw hoofd is geteld", zegt de evangelietekst; een bijzonder beeld van de zorg, de liefde en de bescherming waarmee God ons omringt. Wil dit zeggen dat we als gelovigen gevrijwaard zijn van onheil of zorgen? Natuurlijk niet. Ik geef twee voorbeelden.

Stel: een zieke die gehospitaliseerd wordt (zeker in deze tijd). Gods zorg voor de mens betekent niet dat Hij als bij wonder de mens zal genezen, wel dat Hij de inspirator is van de liefdevolle en nabije zorg van artsen en verplegend personeel.

Of studenten waarvoor ouders en grootouders een kaarsje aansteken

tijdens deze examenperiode. God lost het examen niet op, maar het gebaar verzekert de student van de zorg en steun die hij/zij nodig heeft.

Stel dat ik de enquête van in het begin - die rond angst- zou vervangen door een enquête in wie of wat stel je vertrouwen? Ik zou ongetwijfeld mooie antwoorden krijgen. Gelukkig maar.

Wie leeft vanuit zelfvertrouwen, vertrouwen in de anderen, komt al een heel eind. Wie leeft vanuit vertrouwen in God die ons draagt, krijgt een opdracht, een zending mee om te getuigen van de liefde die Jezus ons voorleefde. Dan zijn Jezus' woorden vandaag meer dan ooit actueel.

Ik wil eindigen met de woorden van Lech Walesa (de niet meer piepjongen zullen hem zeker nog kennen), de Poolse vakbondsleider en latere president, die uit liefde voor zijn land en volk op de barricaden stond, tegen een onderdrukkend regime. Zijn woorden vatten het evangelie van vandaag perfect samen. Hij zegt: *'alle vrees voor de mensen wordt overwonnen door een eerbiedige vrees voor God. God is zo machtig en trouw, dat alle andere macht die de mensen tegen ons willen uitspelen, verbleekt. Gods zorgende liefde is in staat alle angst van ons weg te nemen'*.

Op deze woorden kan ik alleen 'amen' zeggen.

Laat ons in deze wereld angst ombuigen in vertrouwen dat zichtbaar wordt in ons liefdevol handelen. Onze kleine en grote wereld heeft er meer dan ooit nood aan.

Hilde Verplancke